

Mottatt 10 MARS 1990

FRAM KAMERATER - FEBRUAR -90

Stoff til neste nr.

Vi veit ikke helt hvor lang tid det vil ta å produsere bladet, men for å være helt sikre på at det går må stoff til neste nr. være levert fredag 2. mars kl. 16.00. Vi håper faktisk på å få ferdig trykkeriet snart, så vi kan lage bladet på mer "normal" måte.

Sted: på P-14, enten i kontortida til AKP eller i postkasse merka AKP. (merk konvolutten FK)

leder

Vi har akuratt gått inn i ei stor kampanje for å bedre spredninga og opplagstallet for avisa Klassekampen. Sjelve kampanja skal gå fram til 1. mai. Denne kampanja er i vårt distrikt lagt opp til og tenkt som en mer konsentrert kampanje der partiet jobber mye med KK i en relativt kort periode. Resultatet av denne innsatsen vil så bli avgjørende for hvordan vi må jobbe videre med KK utover våren. Gjør vi en god jobb nå, kan vi dekke hele målsettinga på noen få uker, og resten av KK-kampanja vil for vår del gå til å bedre og sikre løssalget og evt. overoppfylle målet på abonnenter. Da kan vi konsentrere oss om andre oppgaver. I motsatt fall må vi (evt. noen avd) fortsatt gjøre en stor innsats for KK for å klare vår del av oppgavene med å opprettholde KK. For vi er vel alle enige om at Klassekampen må vi holde på, uansett hva slags partimodell vi velger ?

Ellers er fortsatt debatten om partiets framtid den viktigste "interne" saken. Sentralstyret har gjort et klart vedtak om at RV-modellen ikke skal endres før landsmøtet. Dette er forøvrig i tråd med vedtak (krav) fra en avd i vårt distrikt om at endelig vedtak om valgmodell ikke må fattes før LM. Det blir likevel en partikonferanse i vår som skal oppsummere stoda i debatten, og drive den videre. Dette er bra og krever at vi fortsetter å diskutere hva slags parti vi vil ha, både mhp program og modell/vedtekter. I den forbindelse vil jeg trekke fram vedtaket fra en avd. i vårt distrikt i dette nr. av FK som et godt eksempel. Slike vedtak er med på å drive fram debatten både i egen og andre avdelinger. At vi gjør vedtak betyr sjølsagt ikke at vi nødvendigvis har funnet den endelige sannhet, vi kan endre mening under veis. Men uten at vi går ut med de standpunkt vi har nå, blir det ingen debatt rundt disse. Jeg håper andre avdelinger kan følge eksempelet og gjøre vedtak om hva de mener.

Sentralstyret og andre har tydeligvis pekt ut Sør-Trøndelag som et distrikt som er samla om et forslag. (som de med stor tyngde går imot). Dette betyr ikk at alle i vårt distrikt er eller må være enige i Per Ov i sitt forslag. Men vi bør ta det som en utfordring til virkelig å diskutere grundig gjennom hva vi ønsker og benytte Opprør og Klassekampen til å delta i debatten på landsbasis.

For DSAU / Olve

FKs framtid:

Bør FK bestå for framtida ? Hittil har det ikke kommet debattinnlegg fra annet enn noen få i partiledelsen, temaer som gjennom tida er tatt opp er i skuddet f.eks. i KK og Opprør. (f.eks sikkerhet, partimodell etc). Og debattinnlegg til disse organer har kommet fra partimedlemmer i distriktet, men aldri til FK. Hvis det ikke kommer kommentarer på dette regner jeg med at FK i dag bare er et ørkesløst strev til liten nytte, og vil gå inn for at det legges ned. Olve.

FRA EN PARTIAVDELING: -----

Vedtak angående partidebatten (står også i "Opprør")

Vår avdeling har høsten -89 brukt mye tid på å diskutere AKP sin framtid. Det har sine årsaker i våre reaksjoner og tanker etter massakrene på Tienanmen, utviklinga i Øst-Europa og vårt eget stortingsvalg. I tillegg til dette har diskusjonene vært prega av det vi har opplevd i AKP før og nå.

Vår partiavdeling består av både folk som har vært med i ml-bevegelsen siden starten og "nye" som har vært med fra midten av 80-tallet. Vi har i høst hatt en utmelding av en som har vært med svært lenge i partiet og våre ungdomsforbund. Han begrunner utmeldingen politisk - han sier at han har gitt opp trua på AKP, og trua på at vi kan kvitte oss med den svarte stalinistiske tradisjonen for godt, særlig er han skeptisk til ledelsens vilje og evne til å endre disse sidene. Det at mange av oss deler mange av hans tanker og ideer har prega diskusjonen. Vi vil være med i den prosessen som nå vil komme for å kjempe for våre standpunkt.

Her er vårt foreløpige forslag til hva som må skje:

1. Vi ønsker et slagkraftig revolusjonært marxistisk alternativ til venstre for SV
2. Vi ønsker et aktivistparti med krav om aktivitet og skolering.
3. Vi ønsker en felles organisasjon for parlamentarisk og utenomparlamentarisk arbeid, med felles plan.
4. Vi ønsker et demokratisk parti uten "sannhetsministerier". Dette krever åpenhet i partiet og muligheter for flere syn. Partimodellen må ta utgangspunkt i vår situasjon i dag og ikke i sovjetiske forhold før og like etter revolusjonen i 1917. Dette fører bl.a. til et parti uten den type sikkerhetspolitikk som det er meningen vi skal ha i dag.
5. Vi ønsker et parti som gir rike muligheter til å samarbeide med folk som vil ha begrensa aktivitet, eks. valgarbeid, og det må være muligheter for å gå i allianser med andre etter vurderinger i hvert enkelt tilfelle.
6. Når det gjelder behandlingsmåten, må partiavdelingene både gis og få muligheter til reell innflytelse i denne diskusjonen. Sentralstyret må derfor sikre at partiavdelingene får innledninger og innledere som presenterer de 2, evt.

flere ulike syn.

Avdelinga mener at de punktene vi har skissert her må utvikles videre, og AKP sine problemer må tas på alvor nå. Hvis ikke står vi uten det alternativet vi mener trengs i Norge i dag.

Sosial-avd. Trondheim

PARTIETS VEDTEKTER OG PROGRAM

Debatten om et nytt marxistisk parti er i full gang. Den har til nå fokusert på behovet for å samle det utenomparlamentariske arbeidet og det parlamentariske i en organisasjon. Dette er ingen teknisk debatt for partimodel-len kan ikke skilles fra om vi nå trenger et parti som kan stille til valg. Eller mer presist hvordan bygge en revolusjonær klassekamporganisasjon der valg inngår som et sentralt element. Hva betyr dette konkret for et nytt partis program og vedtekter i forhold til AKPs nåværende?

Program

Den viktigste endringen vi nå må foreta ligger i kap.6: "Den internasjonale kommunistiske rørsle". Dette kapittelet må i sin helhet fjernes både fordi det i dag ikke eksisterer noen internasjonal kommunistisk bevegelse med felles ideologi og fordi vi tidligere har knyttet oss til retninger som vi i dag ikke kan betrakte som sosialistiske. Jeg er for at vi uansett om vi fortsetter med AKP eller om AKP stiller seg i spissen for å bygge et nytt marxistisk parti så må vi akseptere uenigheter rundt endel historiske spørsmål. Men AKP må i egne uttalelser ved siden av et prinsippprogram, si noe om de tradisjonene vi har knyttet oss til, spesielt de russiske og kinesiske revolusjoner. Her må vi nå innta en klar grenseoppgang mot Stalin-

ismen.

Etter mitt syn markerte det endelige bruddet for en mulig sosialistisk /demokratisk utvikling i Sovjet kollektiviseringa i 1929. Den prosessen markerte et brudd med klassealliansen som revolusjonen i 1917 bygde på. At det tidlig på 20-tallet begynte en prosess der byråkratiet fikk større og større makt og at demokratiet i partiet blei kneblet er jeg enig i, men jeg ser ingen grunn til at et parti skal datofeste når kontra-revolusjonen skjedde.

Vi må fortsatt forsvare de kinesiske og russiske revolusjonene som store forsøk i menneskehetens historie til å skape demokratiske samfunn for flertallet av befolkninga. Men jeg betrakter i dag mer den kinesiske revolusjonene som en nasjonal demokratisk frigjøring fra imperialismen enn en sosialistisk revolusjon. Det ble forsøkt å bygge sosialismen men heller ikke her ønsker jeg å tidfeste noen "kontrarevolusjon".

Proletariatets diktatur er i dag knytta til en bestemt statsform, den sovjetiske og kinesiske. Som begrep forsøker Prol.diktatur å beskrive mot-polen til borgerskapets diktatur i dag. Dette er problematisk både fordi vi er i ferd med å ta et brudd med denne statsformen, og fordi et framtidig samfunn i større

grad enn tidligere vil være en allianse med småborgerkapet. Spesielt de småborgerlige intellektuelle, som er i ferd med å proletariseres (lærere, sykepleiere), men som i dag ikke tilhører arbeiderklassen. Jeg er i dag for at vi fjerner begrepet Prol.d. og i stedet konkret beskriver "det arbeidende folkets makt over produksjonsmidlene". I programmet side 33 står det "Partiet må spille en ledende rolle i hæren." At partiet under sosialismen må sloss om makt og inneha makt er sjølsagt. Men filosofien bak begrepet "ledende rolle" er at viss ikke partiet innehar den ledende rollen så er sosialismen tapt eller vil bli tapt. Det kan tenkes en fortsatt eller delvis sosialistisk utvikling sjøl om "partiet" vi i dag bygger taper viktige maktposisjoner i perioder. Vi må i dag kort slå fast at her og voldsapparat skal underlegges stat og regjering, ikke noe mer.

Svakhetene med det nåværende programmet er ikke først og fremst hva som står der, hvis vi ser bort fra de kommentarene jeg nå har gitt. Det må skrives om, men viktige sentrale prinsipper vi har må opprettholdes. Men spørsmålet nå er å skape et program etter at utopiene er falt (Kina, Albania, Sovjet) som i mye større grad sier noe om sosialismen i Norge. Programmet må i større grad greie å binde sammen de ulike områder der folk i dag slåss mot kapitalen (industri, fiske, jordbruk, helse osv) til ete program utover dette systemet, der prinsippene våre kommer til syne gjennom mer konkret politikk for et sosialistisk Norge.

Dette er et program ikke noen få kan lage, men må være en

kollektiv prosess der flere hundre folk bidrar. Jeg tror ikke vi greier det fram til landsmøtet vinteren 1990.

Vedtektene

De nåværende vedtektene må skrives fullstendig om. Alle moralske påbud og regler må fjernes og erstattes med lover for partiorganisasjonen. I stedet for å beskrive et helt sett av underordningsregler så må vedtektene beskrive klart hvem som har makt på forskjellige plan.

Som hovedprinsipp må vi skille mellom individet og partiorganisasjonen. Dvs jeg er for at partiet (ledelsen ?) har rett til å pålegge grunnorganisasjonene oppgaver, men jeg er mot at enkelt-individer skal knyttes til lovene for partiorganisasjonen. I stedet må vi holde fast på at medlemmene har plikt til å møte og delta i grunnorganisasjonens aktiviteter. Partiet må aldri utvikles til et "postgiro-innbetalings-parti", der kravet kun er kontingent og en aksept av program og vedtekter. Vi må holde fast på at den ledelsen vi velger har makt og myndighet ovenfor organisasjonen til å sette vedtak ut i praksis. Den ledelsen vi velger har sjølsagt makt og myndighet overfor partiets eiendom og forvalter den mellom landsmøter. Partiet må opprettholde en eksklusjonssparagraf. Et spørsmål som det alltid har stått strid om i den revolusjonære bevegelsen er fraksjonssparagrafen (s 44 § 6). Den nåværende paragrafen må bort fordi den setter forbud mot å opprette kontakter på tvers i partiorganisasjonen. Jeg er i dag for at ulike tendenser som uttrykker uenighet med partiets ledelse skal få samordne sine synspunkter på tvers i organisasjonen, bare

de blir lagt åpent fram for partiets medlemmer. I praksis skjer dette i dag gjennom ulike konferanser, sommerleire og plasser som folk jobber sammen over lengere tid. Det knyttes her politiske og personlige bånd. Disse nettverk blir da også brukt i debatten om partiets kurs, folk knytter kontakt med folk de er mest politisk enig med. Skal partiledelsen stoppe dette må både telefon, telefax, TV, radio, presse og private arrangementer kontrolleres og enhver debatt om partiets framtid stoppes, utenom på "godkjente" møter i partiorganisasjonen. Dette er umulig og skadelig. I stedet må partiorganisasjonen trenes og skoleres til å ta stilling til taktiske og strategiske endringer ethvert parti må foreta. Ulike tendenser og synspunkter er først og fremst uttrykk for forskjellige erfaringer og kan bare avgjøres i åpen politisk debatt. Grunnorganisasjonene og enkeltmedlemmer må trenes og skoleres i praksis der mindretallet underordner seg flertallet. Men der mindretallet får opprettholde sitt standpunkt og ikke blir avkrevd "ideologisk sjølkritikk", og krav om å ta avstand fra sine "samvittighetsforbrytelser" som var en utbredt praksis på 70-tallet i AKP. En slik praksis skaper bare et skikt av hengivende spyttlikkere ovenfor sentrale maktinstanser, både i samfunnet og i partiorganisasjonen. Nettopp dette har jo også vært en av kjennetegnene i de "sosialistiske" landene.

Bare på denne måten kan et levende demokrati blomstre samtidig som medlemmene forstår at mindretallet må respektere flertallets vedtak for ikke å ødelegge partiorganisasjonen. De som sjøl har vært i mindretall på

virkelig avgjørende linjer om partiets kurs er faktisk bedre trent i hva partidisiplin er enn de som alltid har tilhørt flertallet. Jeg er fortsatt for å opprettholde en fraksjonsparagraf for å markere at fraksjoner er et usunt tegn for et parti som ikke må framdyrkes. Men den må defineres som grupper som holder seg skjult, ikke legger sine standpunkt åpent fram for alle medlemmene og knytter organisatoriske forbindelser først og fremst utafor partiet, og som forblir permanente innafor partiet. Ulike tendenser og forslag foran viktige avgjørelser må tillates nettopp for å unngå permanente fraksjoner.

Per O' ..

STUDENTERSAMFUNDET, møteprogr:

- 17. feb : Religiositet
- 3. mars: Bilisme
Erik Solheim/ M a g n u s
Stangeland
- 10. mars: Rødt Festmøte
Bitten Modal
- 17. mars: Kjærlighet
- 24. mars: Kloke koner i hvitt
Alternative behandlingsformer
John C. Eger / Jostein
Halgunset / Per Fugelli
- 31. mars: Alkohol
Erling Folkvord/ Thea Knutsen
- ISFiT (internasjonal stud.-
festival) kveldsmøter:
- 18. april: Miljøvern - verdi-
spørsmål.
- 19. april: Den europeiske
integrasjon
- 21. april: Litteraturfestmøte
- 28. april: Retorikk
- 17. mai: Estetikkkfestmøte.
- HUM.Stud: 6.3: Den forente
familie
27.3: Scientologene

Hva slags partimodell ?

I kjølvannet av revolusjonene i Øst-Europa har mange blitt spesielt skeptiske til partimodellen vi bygger på. For noen er det muligens ikke nok at vi har avgrenset oss fra de overgrep som er gjort i Øst eller at vi har slått fast at vi er for en helt annen og demokratisk samfunnsmodell. Noen vil ha det til at partimodellen med nødvendighet leder til diktatur. Men er det sånn ?

Jeg tror ikke det. Tvert imot, jeg tror at vi i vår partimodell har de beste forutsetninger for å få til et demokratisk parti. Med demokratisk mener jeg da at medlemmene kan få diskutert sakene partiet skal jobbe med, og at flertallets linje kan settes ut i livet. Alternative partimodeller er i Norge de borgerlige partiene eller SV og DNA. Ingen av disse har utmerket seg som mer demokratiske enn AKP, og de har heller ikke en modell som kan gjøre dem mer demokratiske. Jeg mener altså at vi fortsatt må bygge på den demokratiske sentralismen.

Er da alt bra med partimodellen vi har, og hvordan vi har praktisert den ? Jeg har tatt opp noe i et innlegg i Opprør (PS: kom ikke inn i Opprør, men bygger på et jeg tidligere har hatt her i FK). Vi må etterstrebe en åpnere debatt mellom flere standpunkt. Det fins minst 2 syn i en sak, og ofte er vel ingen av dem helt rett. Begge kan være like riktig eller like galt. Det betyr at den filosofi som har sagt at ethvert feilaktig standpunkt (les nedstemt) er uttrykk for borger-skapets linje, må være feil.

Men det betyr ikke at ikke borgerlig ideologi på virker oss eller at alle standpunkt er like riktige. Vi må fortsatt ha et parti som bygger på et klart klassestandpunkt: arbeiderklassens. Det betyr at vi vel bør godta det trotskistene kaller tendensfrihet. Og spesielt at Sentralstyret ikke fatter vedtak i viktige spørsmål før saken er debattert i partiet. (unntak kan sjølsagt oppstå, men det må være unntak) Det betyr også at det må settes klare frister for behandling i parti-avd. De som ikke overholder disse frister blir ikke tatt hensyn til. Alternativet er et lamslått parti. (j.fr spørsmålet om FMS, som jo blei sendt ut til partiavd. sammen med TF i desember -87, med krav om rapport fra diskusjonen - omtrent ingen reagerte, før S-styret fatta et endelig vedtak - offentliggjort i mai-88. Da blei det ramaskrik om "kupp" etc.) Men det betyr fortsatt at jeg mener at flertallet kan binde mindretallet, etter vedtak. Er spørsmålet diskutert i partiet på forhånd, har munnkurv sjølsagt ingen hensikt. Det betyr at partiet kan pålegge (også individer) oppgaver.

Fraksjonisme ?

At jeg er for tendensfrihet betyr ikke at jeg også mener fraksjonsfrihet er riktig. Jeg tror det går an å trekke et skille her, og at det er nødvendig. Erfaringene fra Trotskistiske smågrupper er vel ikke mer positive enn våre erfaringer, i alle fall ikke når det gjelder å få gjort noe i klassekampen. Men hva er så fraksjonisme ? I alle fall det å jobbe i grupper som skjuler sine hensikter/ politiske syn-

spunkter for resten av partiet, og det å samarbeide med krefter utafor partiet for å motarbeide vedtak fatta i partiet. Men også det å opprettholde permanente grupper med egen disiplin også etter at landsmøte er avholdt og vedtak fattet i en sak. Vi kan ikke ha en fast ABC-gruppe som skal uttale seg om alle saker/forslag som sendes ut i partiet, som har sine egne møter egne fora som stilles over partiet. Dette vil ikke fremme en demokratisk diskusjon, men tvert imot forberede splittelse.

Bare Aktivister eller også passive medlemmer ?

Jeg er for et aktivist-parti, men vi bør sjølsagt vurdere hvilket nivå vi skal legge aktivismen på. Hvis vi godtar passive medlemmer kommer vi raskt i en situasjon er de passive hindrer resten. (de skaper mye ekstra-arbeid for styrer etc). Alternativet til styrets "masing" er at de "gies opp", det vil raskt føre til at en liten aktiv kjerne bestemmer alt, og da er vi ikke særlig demokratiske er vi vel ? Og allerede i dag har vi problemer med å få folk til å lede partiavdelinger, er det noen som frivillig vil "dra" et parti med mange passive medlemmer ?

Hvor aktive ?

Jeg synes ikke dette er helt lett. Et minimum må være avd møter (gjørne en viss %), KK-salg og oppgaver avd. er enige om å ta på seg. Det kan ikke være nok å bare være med på Valgkamp hvert 2. år.

Kontingent?

Jeg er for en fortsatt høy kontingent (som i fagforeningene). Men akkurat nivået kan nok diskuteres ut fra folks økonomi.

Hva salgs partiavdelinger?

Jeg er mot å samle alle medlemmer i en avdeling i Trondheim. Jeg er også mot å samle alle på møter. Vi må ha et antall avdelinger, muligens kan de være større enn i dag, med færre møter. Uansett bør vi diskutere om vi ikke bør jobbe mer konkret i små grupper (3-4 stk). Endel av erfaringene fra "kvinneopprøret" er vel at ~~men~~ bør jobbe i stabile grupper der en blir godt kjent og trygge på hverandre. Små grupper er mer ubyråkratisk og lettere å administrere. Behovet for diskusjoner i større fora kan dekkes gjennom å ha større avd. enn i dag, med færre møter. Men det må være krav til alle om å delta også i en "smågruppe"

OK dette er endel synspunkter for poeng til en partiorganisasjons-modell. Jeg håper andre hiver seg inn og sier noe konkret om hva de vil ha.

Olve.

INNLEDNINGER PÅ LYDBAND

Partiet har noen innledninger på lydbånd som interesserte kan få låne/ lage kopi av. Det gjelder:

Kjerti Ericsson: Ut av det brennende Huset, 1/12-89

Pål Steigan: Miljø, fra Ut av Br.Hus konferansen, 1/12-89

Helsepolitikk av Ebba Wergeland / Industripol.-Trond
Andresen fra Sommerleiren på Tromøya -89

Kina - Arnljot Ask, seminar fra Sommerleiren-89

EF - Siri Jensen, seminar Sommerleir-89

(vi har også Kjersti Ericssons innledning fra sommerleiren,
men det går på mye av det samme som den seinere innledningen
fra konferansen 1/12-89)

Disse kan lånes på partikontoret, snakk med sekretæren.

Innsamling til kampen i Nord

Partiet har starta en innsamling til Kystkvinne-aksjonen. Sentralstyret har gitt 10.000,- og Kvinneutvalget og Klassekampen arrangerer en ytterligere innsamling av 20.000,-, innen 1. mars. Se KLASSEKAMPEN for lørdag 27. januar.

Penger sendes til :
Klassekampen A/S
Boks 83, Bryn
0611 Oslo 6

Merk talongen: "Kystkvinneaksjonen"
Postgirokonto: 2 27 67 64